

● گفتم اسرائیل بازنده این جنگ است

● ابراهیم الامین، سردبیر روزنامه الاخبار ●

موضع گیری های زشت و ننگ آور برخی جریانات لبنانی را جویا می شد. عماد برنامه های خود را با دقت ارزیابی می کرد. هیچ کس نمی توانست تشخیص دهد در مغز و ذهن او چه می گذرد.

بسیاری از افراد و محافل امنیتی، عماد مغنیه را شیخ، حاج رضوان، رویاه و معما توصیف کردند. این ابر مرد امکان نداشت در صحنه ظاهر شود مگر با پیکر به خون آغشته و شهید شده. هیچ کس جرأت نگاه کردن به سایه او را نداشت مگر در يك محفل بسیار تنگ و محدود. بنابراین دشمن با دستیابی به حاج رضوان به کار بسیار وحشتناک و خطرناکی دست زده است. در عین حال با ترور او ضربه دردناک، کمر شکن و ناجوانمردانه به مقاومت وارد آورده که در تاریخ حرب الله بی سابقه است.

از سوی دیگر اقدام تروریستی اسرائیل يك کار حرفه ای بود. اگر عماد زنده می ماند، بی تردید نسبت به این اقدام خشمگین می شد، اما هرگز انفعالی برخورد نمی کرد. مردی که بهترین شیوه های نابودی اسرائیل را جستجو می کرد، دیگران او را آرمان خواه توصیف می کردند و می گفتند که او رؤیاهای بلند پروازانه در سر

مرگ را در چشمان شان می دیدم... شکست در چشمان شان به روشنی نمایان بود... هنگامی که نخستین دسته موشک ها به سوی شهر حيفا شلیک شدند، به دوستانی که کنارم ایستاده بودند گفتم اسرائیل بازنده این جنگ است...

این بخشی از خاطرات عماد مغنیه از رویداد جنگ ۳۳ روزه ژوئیه سال ۲۰۰۶ بود. او چند هفته پس از توقف جنگ که از فرط خستگی و ناراحتی جسمی رنج می برد، در يك آپارتمان ساده در یکی از محله های فقیرنشین بیروت زندگی می کرد.

این مرد نیرومند حزب الله در آن آپارتمان ساده آرام نبود و نقشه آمادگی برای رویارویی با حمله احتمالی مجدد دشمن صهیونیستی را ترسیم می کرد. زیرا مطمئن بود که دشمن به منظور جبران این شکست تصمیم گرفته از مقاومت اسلامی انتقام بگیرد.

عماد طبق معمول کمتر سخن می گفت و همواره اوضاع کشور جنگ زده و مناطق ویران شده لبنان را جویا می شد. از رشادت و شجاعت و پایداری خستگی ناپذیر مردم سؤال می کرد. از طرفی هم دلایل

اسرائیلی ها سایه او را نه فقط در لبنان، که در قدس و کرانه باختری رود اردن و در نوار غزه و در قلب فلسطین به روشنی حس می کردند